

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6566** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Многопрофилна болница за активно лечение Света Богородица“ ЕООД против заповед № РД-253С-307/16.06.2023г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е отчасти основателна.

Процесната заповед е издадена на основание чл.76, ал.1 и ал. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и чл. 424, ал.1 и ал.2 и чл. 432, ал. 1 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022 г. (НРД, отм.). С нея на жалбоподателя са наложени 7 финансови неустойки в размер на по 500 лв. всяка, на основание чл.414, ал.3 НРД (отм.), за нарушения на чл.282 от НРД. Последните били установени при проверка, извършена в изпълнение на Заповед № РД-25-291/12.04.2023 г. на управителя на НЗОК, в периода 18-21 април 2023 г. Проверката имала за предмет дейността на жалбоподателя като изпълнител на болнична медицинска помощ (БМП) по договор № 22-2462/25.02.2020г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК. Посочва се в

обстоятелствената част на оспорения акт, че при проверката било установено, че към следните истории на заболяването (ИЗ): № 1241/2022, № 927/2022, № 906/2022, № 909/2022, № 968/2022 и № 904/2022, в частта „Ход на болестта“ (декурзус) е отразено наблюдението върху състоянието на съответния пациент, като са положени името и подписа на д-р Г.. Д-р Ю. Г. Г. е назначен с договор за осъществяване на консултативна дейност в лечебното заведение на 01.07.2020г. Той е лекар без специалност, извършил е наблюдението на здравноосигурени лица (ЗОЛ) и го е отразил в декурзус. Следвало е да извърши медицинската дейност под ръководството на лекар със специалност, посочен в Приложение № 1 „Списък на специалистите, оказващи болнична помощ по КП“, който е на дежурство по график. Тъй като съгласно чл.282 от НРД (отм.) лекар без специалност може да извършва медицински процедури под ръководството на лекар със съответна специалност и посочен в Приложение № 1 „Списък на специалистите, оказващи болнична помощ по КП“, медицинската документация следва да се подпише от лекаря без специалност и лекаря със специалност и/ или от завеждащия клиника/ отделение. Неизпълнението на това изискване издателят на оспорения акт приел, че представлява нарушение на изискванията на чл.282 от НРД (отм.) във връзка с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО. Проверката установила и, че към ИЗ № 887/2022 в декурзус на две поредни дати е отразено наблюдението върху състоянието на пациента, като са положени името и подписа съответно на д-р Г. и на д-р М.. Д-р А. А. М. е назначена с договор за осъществяване на консултативна дейност в лечебното заведение на 30.09.2022г. Д-р Ю. Г. Г. е назначен в лечебното заведение (ЛЗ) с договор за осъществяване на консултативна дейност. Д-р М. и д-р Г. са лекари без специалност, извършили са наблюдението на ЗОЛ и са го отразили в декурзус. По изложените по-горе съображения и за тази ИЗ е прието, че са нарушени изискванията на чл.282 от НРД (отм.), във връзка с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО.

Направените при проверката констатации са отразени в представения протокол № РД-25-291-1/28.04.2023 г. (л.10-16 от делото), връчен на ЛЗ на 02.05.2023г. Жалбоподателят представил становище с К.. № 11-02-1424#3/05.05.2023г. на НЗОК (изх. № 18/05.05.2023г. на ЛЗ), разгледано от Арбитражната комисия по медицински дейности към РЗОК С. столична (АК). С представеното решение № 2/23.05.2023г. (л.20-22) АК единодушно приела, че възражението на ЛЗ е неоснователно. Като взел предвид изложените обстоятелства, на основание чл. 414, ал. 3, при съобразяване разпоредбите на чл.76, ал.1 и ал. 2 от ЗЗО, чл. 412, ал. 1, т. 1 и ал. 2, чл. 413, чл. 424, ал.1 и ал.2 и чл. 432, ал. 1 от НРД (отм.) управителят на НЗОК наложил процесните финансови неустойки. В тази връзка са изложени мотиви, че в разпоредбата на чл.282 от НРД (отм.) императивно е уредено, че лекар без специалност, може да извършва медицински процедури под ръководството на лекар със съответна специалност и посочен в Приложение № 1 „Списък на специалистите, оказващи болнична помощ по КП“. В този случай медицинската документация относно извършените медицински дейности /медицински процедури/ по съответната клинична пътека, извършена от лекар без специалност се приподписва от лекар със специалност, включен в Приложение № 1. Чрез посочване на името и полагане на подписа както на лекаря без специалност, така и на лекаря със специалност, които приподписва медицинската документация, се потвърждава, че медицинската дейност е извършена по начина, регламентиран в НРД (отм.). Медицинската дейност, като правнореглиментирана дейност, изисква строгото ѝ водене. Полагането на подпис само на осъществилия

дейностите лекар специалист, е свързано с нарушаване уреденото в НРД (отм.) и Закона за здравето право на достоверна информация, относно факти и обстоятелства, свързани със здравето на ЗОЛ и осъществяване на медицинските дейности. Тази информация обезпечава възможността да бъде осъществен ретроспективен анализ и преценка на обстоятелства във връзка с лечението на пациентите за конкретен времеви момент и преценка на здравното им състояние, с оглед правилно последващо диагностициране и лечение. Свързано е и с възможността за реализиране на правата на здравноосигурените лица и реализиране на следващата се отговорност за изпълнителя на медицинска помощ, включително в случай на настъпване на усложнения и медицински деликт. Издателят на оспорения акт приел и, че описаните случаи не представляват маловажни такива по смисъла на чл.408, ал.4, във връзка с §1, т.4.2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на НРД (отм.).

В производството пред съда не бяха установени нови релевантни обстоятелства. Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите им следва да се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. НРД, приет съобразно чл.53-56 ЗЗО, е нормативен акт – чл.4а ЗЗО, приет в изпълнение на същия закон, който конкретизира неговите изисквания. Ето защо, разпоредбите на НРД следва да се тълкуват съобразно целта, прогласена в чл.4, ал.1 ЗЗО – да се гарантира свободен достъп на осигурените лица до медицинска помощ чрез определен по вид, обхват и обем пакет от здравни дейности. Сочената от жалбоподателя Наредба № 1/22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването има за цел да уреди условията и редът за провеждане на обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването и финансирането му – чл.1, ал.1 от Наредбата. Нейните разпоредби следва да бъдат тълкувани именно с тази цел и поради това, не са относими при тълкуването на тези на Закона за здравето, ЗЗО и НРД, чиято цел е да гарантират достъпна и качествена медицинска помощ на осигурените лица при спазване специфичните правила за разходване на публични средства. В този смисъл е и изразеното от АК становище, че съгласно чл.352, ал.1, т.1 НРД (отм.), НЗОК заплаща на изпълнител на БМП за случай по клинична пътека (КП), когато отчетената КП е включена в предмета на договора между НЗОК и изпълнителя на БМП и е извършена от специалисти, посочени в приложение № 1 към договора по съответната КП. В случая последното условие не е изпълнено. Това неизпълнение обективира несъответствие с целта пациентите да получат качествена медицинска помощ, в частност, наблюдение от съответен специалист. По изложените съображения, при липсата на подпис на лекаря със специалност и/ или от завеждащия клиника/ отделение в горепосочените седем ИЗ, налице са седем нарушения на чл.282 от НРД (отм.) и те не са маловажни, предвид липсата на дължимото наблюдение от специалист за пациентите.

При определяне размера на санкциите издателят на оспорения акт приел, че не са изпълнени императивни разпоредби, уреждащи условията и реда за оказване на медицинска помощ при хоспитализацията на пациенти по КП, съдържащи данни, относно извършената диагностика, лечение и документиране на осъществената медицинска помощ. Приел, че това обуславя налагане на уредената в НРД (отм.) санкция в максимален размер за описаните нарушения. Съдът в настоящия състав не споделя този извод. Всяко нарушение обективира неизпълнение на императивна разпоредба и когато съответната му санкция следва да бъде индивидуализирана в

рамките, определени от минимален и максимален размер, индивидуализацията следва да бъде извършена при отчитане на останалите обстоятелства в конкретния случай. Видно от протокол № РД-25-291-1/28.04.2023г., проверката не е установила други нарушения. АК е изразила изрично становище, че санкцията следва да бъде определена в минимален размер. Като споделя изцяло това становище, съдът в настоящия състав намира, че заповедта следва да бъде изменена, като размерът на санкциите бъде редуциран до нормативноустановения минимум, а именно, 200 лв. съгласно чл.414, ал.3 НРД (отм.), или общо 1400 лв. при горепосочените седем ИЗ в несъответствие с изискването на чл.282 НРД (отм.).

По изложените съображения и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но тя не е изцяло в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и съгласно чл.143, ал.1 АПК следва да бъде съразмерно уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото. Установява се общ размер на последните: 50 лв. – платена държавна такса; съразмерно, дължимо е възстановяване на 20 лв. Представен е договор за поръчка, сключен на 02.07.2023г. между жалбоподателя и упълномощения от него процесуален представител. Съгласно т.8 от договора, възнаграждение в размер на 650 лв. следва да бъде платено по банков път в тридневен срок. Не са представени доказателства за плащането и поради това, тези разноски не следва да бъдат възстановени от ответника.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ заповед № РД-253С-307/16.06.2023г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, като ИЗМЕНЯ общия размер на финансовата неустойка от 3500 (три хиляди и петстотин) лева на 1400 (хиляда и четиристотин) лева.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение Света Богородица“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 20 (двадесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: